

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προπληρωταί. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είναι 30 λεπτά διά τον στίχον του φύλλου, και 12 λεπτά διά τον στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εις τον εργαζόμενον εντός του Καταστήματος της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομείων Δικταριστήν των Η. Εφημερίδων εις δε τας Επερχίας παρά τοις Διευθυνταίς των ταχυδρομείων, και εντός της Ελλάδος παρά τοις Κυρίαις Έλλησιν. Προβόνοι.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 dr par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les supplémens. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ, 11 'Ιουλίου 1840.

JEUDI 23 Juillet 1840.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 'Ιουλίου 1840.

Αν και τα πράγματα καθ' έκαστην μās διδάσκουσι την ματαιότητα των λεγομένων παρ' ημών πολιτικών συμφερόντων και φρονημάτων, με θλίψιν μας όμως ιδάμεν και αὖθις πρό ολίγου ανθρώπους τινας τοσοῦτον ἐπιλήθμονας γενομένους των τε συμφερόντων της πατρίδος και του ιδίου αὐτῶν καθήκοντος ὡσε νά χρησιμεύσωσιν ὡς ὄργανα ἀτομικῶν παθῶν ἐνοουμένων τās ἐσχάτως δημοσιευθεῖσας πράξεις πολλῶν δημοτικῶν συμβουλίων της Μεσσηνίας, πράξεις των ὁποίων και ὁ νοῦς και ἡ ἐκφρασις ἐπροξένησαν γενικὴν ἀπορίαν.

Δὲν θέλομεν ἀνερευνησεῖ τούς σκοπούς οἱ ὁποιοὶ ἴσχυσαν νά τυφλώσωσι τὰ μέλη των συμβουλίων τούτων εἰς βαθμὸν ὡστε νά λησμονήσωσι τὰ καθήκοντα της θέσεώς των, διότι ἡ περὶ τούτου ἐξέτασις δὲν εἶναι χρήσιμος εἰμὴ εἰς τὸ νά θρέψῃ τās ἐμπαθεῖς συζητήσεις των ὁποίων εὐχόμεθα τὴν ταχεῖαν και ἐντελὴν κατάπαυσιν. — Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νά μὴ ἐπιτιμῶμεν αὐστηρῶς τὴν διαγωγὴν των ἀνθρώπων οἵτινες περιβεβλημένοι τὴν ἐπιτήρησιν και διοίκησιν των δημοτικῶν συμφερόντων, δὲν ἐσυστάλησαν λειποτακτοῦντες ἀπὸ της γραμμῆς του καθήκοντός των, νά ἐνασχοληθῶσιν εἰς ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα μικρὰ σκέψις ἤθελεν ἀναδείξει εἰς αὐτούς τείνοντα εἰς τὸ νά τούς καταστήσωσιν ὄργανα προσωπικῶν παθῶν και ὡς παντάπασιν ἀλλότρια της τοῦ λαοῦ εὐημερίας· ἡ δὲ διαγωγὴ των συμβουλίων τούτων ἦτο τόσῳ μᾶλλον ἐπιλήθμων ὅσω αἱ πράξεις των ἐγένοντο ὄχι κατ' ἀγνοίαν ἢ παρεξήγησιν του νόμου, ἀλλ' ἐν γνώσει της παραβάσεως της νομίμου αὐτῶν ἀρμοδιότητος· διότι πρό μικροῦ ἀκόμη πράξις ἀνάλογος των δημοτικῶν ἀρχῶν εἶχεν ἐπισυρει κατ' αὐτῶν αὐστηρὰν της Κυβερνήσεως ἐπίπληξιν.

Ἐν ἐνίστη θεωροῦμεν θεμιτὴν τὴν ἀπάτην εἰς τὴν ὁποίαν περιπίπτουσιν ἀτομά τινα ὡς ἐξ ἐπιτηδεῶν και κολακευτικῶν εἰσηγήσεων, με τὴν αὐτὴν συγκατάθεσιν δὲν δυνάμεθα νά ἀποβλέψωμεν και εἰς τὴν διαγωγὴν ἀρχῶν συγκεροτημένων εἰτινες προδίδουσιν οὕτως εἰπεῖν τὴν ἐντολὴν αὐτῶν διὰ νά γίνωσιν ὄργανα του κομματικῶ πνεύματος· εἶναι πρόδηλον ὅτι ἀν τὰ δημοτικὰ συμβούλια παρατιθῶσιν τὰ ἔργα των διὰ νά λάβωσι μετοχὴν εἰς τās κενὰς συζητήσεις τās ὁποίας ἀδίκως τινες ἀποκαλοῦσι πολιτικάς, εἶναι λέγομεν πρόδηλον ὅτι ἀν τὰ συμβούλια παραγνωρίσωσιν οὕτως τὰ καθήκοντά των, ὁ λαὸς θέλει ζημιωθῆ ὡς πρὸς τὰ οὐσιωδέστατα αὐτοῦ συμφέροντα, οὐδὲ θέλει δυνήθῃ νά θεραπεύσῃ τās πρώτας αὐτοῦ ἀνάγκας. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθήκον νά μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν τοιαύτην παραλύσιν και θέλει αείποτε περιστείλει πᾶσαν ἀθέμιτον παρακοήν· ἀν και ἀρ' ἐτέρου νομίζωμεν ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος συμβούλια λαβόντα ἤδη διὰ της πειθαρχικῆς ὁδοῦ, τὰ ἐπίβουρα των πολιτικῶν παρεκτροπῶν των, κατανόησαν ὅτι πρέπει νά περιορίζωνται εἰς τὴν ἀπλήν και εὐσυνειδητὴν ἐκπλήρωσιν των νομίμων αὐτῶν ἔργων και, διὰ νά μεταχειρισθῶμεν φράσιν τετριμμένην, νά μὴ ἀνακατόνωσιν εἰς ξένας ὑποθέσεις και εἰς συζητήσεις εἰς τās ὁποίας ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιβάλλει σιωπὴν διὰ μόνης της δικαιοσύνης και ἀμεροληψίας της.

Ἄλλως τε εὐχαρίστως παρατηροῦμεν ὅτι τὸ παράδειγμα των εἰρημένων δημοτικῶν συμβουλίων δὲν εἶρεν οὐδένα ὑπαδὸν και μιμητὴν, ὅπερ ἀποδεικνύει ἀρκούντως πόσον ἀπειθοκίμαστη παρά πάντων ἡ διαγωγὴ αὐτῶν. Καὶ τρώντι, ἐκτός ολίγων τινῶν ἐξαίρέσεων, τὰ δημοτικὰ συμβούλια κατανοοῦσιν ὅτι συζηθέντα διὰ νά συσκέπτονται περὶ των δημοτικῶν συμφερόντων, και νά ἐφορεύωσι τὴν καλὴν διαχείρισιν της δημοτικῆς περιουσίας, δὲν ἔχουσι ν' ἀσχοληθῶσι κατὰ νόμον εἰμὴ εἰς τὰ εἰδικῶτάτα της περιφέρειας των πράγματα. Ναί, ἡ Κυβέρνησις εὐχαρίστως παρατηρεῖ ὅτι τὰ πλεῖστα των δημοτικῶν συμβουλίων συναισθάνονται πληρέστατα ὅτι διὰ νά ἐκπληρώσωσι τὴν ἐντολὴν των ὀφείλου νά ἀποφύγωσι ἐπιμελῶς πᾶν τὸ δυνάμενον νά τὰ παρασύρῃ ἐκτός της σφαιρας των νομίμων αὐτῶν καθήκοντων και ὅτι συζηθέντα διὰ τούς δήμους, εἰς τούτους και μόνους ὀφείλου νά περιορίζωνται, εὐτυχῆ λογιζόμενα ἐάν εὐαρεσῶσι τούς ἐντολεῖς των.

Εἶναι δὲ λυπηρὸν ὅτι ἡ ἐλαφρότης ἀνθρώπων τινῶν παρέσυρε τινὰ ἐξ αὐτῶν ἐκτός της γραμμῆς ταύτης και ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν περιστάσιν τὴν ὁποίαν ἐνομίσαμεν χρέος μας νά ψεξῶμεν ἀλλ' ὡς ἦδη

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 22 Juillet 1840.

Malgré tous les enseignemens que les événemens ont donné depuis longtems déjà, au sujet de certains intérêts soi-disant politiques, l'on vient de voir avec peine, que quelques personnes ont assez peu senti la réalité des intérêts du pays et les devoirs de leur position, pour se laisser entraîner à servir d'instrumens à des passions individuelles. Plusieurs conseils municipaux, de la province de Messénie, ont produit des actes dont le sens et le langage ont excité une pitié et un étonnement généraux.

Nous ne voulons point rechercher ici, les projets qui ont eu assez d'influence sur les membres de ces conseils, pour leur faire oublier les devoirs de leur position, et nous en abandonnons l'examen, comme n'étant propre qu'à servir d'aliment à des discussions que nous avons hâte de voir cesser. — Mais nous ne saurions qualifier trop sévèrement la conduite des personnes qui, investies de la surveillance et de l'administration des intérêts communaux, n'ont pas craint de compromettre la mission dont leurs concitoyens les ont investis, pour s'aventurer sur un terrain où, avec quelque peu de reflexion, ils pouvaient s'apercevoir qu'ils ne devaient que servir d'instrumens à des passions personnelles, et à des plans où le bien être du peuple ne figure nullement.

Et ici il faut bien le dire, les conseils municipaux, non seulement ne peuvent se dissimuler qu'ils ont outrepassé leurs attributions légales, mais ils ont même eu, naguère devant les yeux un fait analogue, qui a été sévèrement réprimé par le gouvernement, de façon qu'ils ne sauraient invoquer comme moyen de justification, l'ignorance, ou l'erreur dans laquelle on tombe quelques fois, quant à l'interprétation de la loi.

Mais si parfois l'on comprend et l'on pardonne que quelques individus se laissent séduire par les formes subtiles et fallacieuses, que certains hommes sont si habiles à revêtir, l'on ne saurait user de la même indulgence envers des corps constitués, qui trahissent pour ainsi dire leur mandat, pour devenir les organes de l'esprit de parti. Il est bien évident que si les conseils municipaux quittent leur rôle pour prendre part à ces discussions stériles, aux quelles selon nous on fait beaucoup trop d'honneur en les décorant de l'épithète de politiques, il est bien évident disons nous que si les conseils municipaux méconnaissent ainsi leurs devoirs, le peuple doit désespérer de la conservation de ses premiers intérêts, de la satisfaction de ses besoins les plus immédiats. — Mais le gouvernement a aussi sa mission conservatrice à exercer en pareilles circonstances, et il saura toujours réprimer en tems et lieu convenables, ces ridicules tentatives de l'esprit d'insubordination.

Et maintenant que déjà les conseils municipaux en question, ont reçu, sous forme de punition disciplinaire le véritable prix de leur velléité politique, nous croyons qu'ils ont du comprendre qu'ils doivent s'en tenir purement et simplement à l'exercice consciencieux et régulier de leurs attributions légales; en un mot, pour nous servir d'un expression que sa trivialité met à la portée de toutes les intelligences, *se mêler de leurs affaires*, au lieu de prendre part à des querelles aux quelles le gouvernement saura mettre fin, sans avoir recours à d'autres moyens que la justice et l'impartialité avec lesquelles il a toujours jugé toutes les prétentions.

Nous aimons à remarquer que l'exemple donné par quelques conseils municipaux n'a rencontré aucun imitateur, et puissent-ils, là encore, reconnaître combien leur démarche leur a attiré la juste réprobation du pays. — En général les conseils muni-

ἐρρέθη ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν προλάβη τὴν ἐπαγγέλῃ των τοιοῦτων παρεκτροπῶν, ὥστε οἱ καλοὶ πολῖται εἰμ- ποροῦν νὰ ἀμεριμνῶσι περὶ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας ἠδυνάτο νὰ ἔχωσιν.

Εἰς τὴν Ἠχώ τῆς Ἀνατολῆς ἀναγινώσκωμεν ἄρθρον ἐπικρίνον τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μὴ παραδοχὴν τῆς μετὰ τῆς Πόρτας διαπραγματευθείσης συνθήκης. — Πρὶν ἢ ἐξετάσωμεν τὴν γνώμην τῆς ἐφημερίδος ταύτης, θελωμεν περιμείνει τὴν συμπλήρωσίν της, διότι τὸ πρῶτον περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον δὲν εἶναι εἰμὴ προοίμιον ἄλλω, περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι περιττὸν νὰ εἰπωμέν τι.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ο ΛΙΩΝ.

Ἀνεγνώσαμεν καὶ ἄλλοτε καὶ πολλάκις εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην ἄρθρα ἐλεεινὰ, προῖοντα ἀσθενέστατα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καὶ ματαιότητος, ἀλλ' ὅμως τὸ τελευταῖον αὐτῆς ἄθλον ὑπερέχει ὁμολογουμένως πάντα τὰ λοιπὰ διὰ τὸ κλοσο- σαῖον τῶν ἰδεῶν καὶ τὸ παράδοξον τοῦ ὕφους. Παρατηρήσατε, καθολικισμὸς καὶ ἡ ὀρθοδοξία, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ μεσημέρια, ἡ ἀνατολὴ καὶ οὐσίας ἤλθον εἰς χεῖρας ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Ἑλλάδος κατασταθείσης οὕτως εἰπεῖν τὸ μῆλον τῆς ἐριδος μεταξὺ τῶν παγκοσμίων τούτων συμπερότων· ὁποῖον μέγεθος ἰδέας καὶ ὁποία φαντασίας δὲ- ναμίας! ἐν μέσῳ βαθυτάτης εἰρήνης, ὁ Αἰὼν οὐνευρεῖται πολέμου· ἡ μήπως πρόκει- ται περὶ συγκρούσεως ἑνεργῶν πνευμάτων; . . . Ἐνοεῖται ἔτι τὸ καθ' ἑμᾶς ἀδυ- νατούτης νὰ κατανοήσωμεν τὴν τερατώδη ταύτην πάλην, δὲν ἔχομεν τὴν ἱκανό- τητα καὶ νὰ ἀναλύσωμεν τὰς τοιαύτας παραδοξολογίας.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπίθετον ἠδυνάμεθα νὰ ἐφαρμώσωμεν καὶ ὡς πρὸς τὰ τῆς Μεσσηνίας νῆα τὰ ὁποία ἐνδέχεται νὰ γράφονται ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, ἀλλ' εἶναι μακρὰν τοῦ νὰ εἰκονίζωσι τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων.

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Κατὰ πρῶτον ἐπικρίνει μὲ τὸ σύνθετος αὐτοῦ πνεῦμα τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ ἐπειτα ἐξακολουθεῖ τὴν ἀναίρεσιν τῆς ἀπολογίας τοῦ Κ. Ζωγράφου, μετὰ τὴν ὁποίαν δημοσιεύει μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸν Αἰῶνα τοῦ Κ. Κ. Δελιγιάννη.

Η ΑΘΗΝΑ.

Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐνόμισε χρέος της νὰ ἐπικρίνη ὅσα ὁ Ταχυδρόμος ἐσχάτως ἔγραψε περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ χρησιμότητος τινῶν ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους ἡ ἀγχι- πολίτευσις ἐπιμελεῖ νὰ θεωρῇ ὡς ἑνούς· εἶναι γνωστὰ τῆς Ἀθηνᾶς τὰ στερεότυπα ἐπιχειρήματα· αὐτὰ μετεχειρίσθη καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ θέσασα ὡς προμα- χῶνας τὰς πέντε ἢ ἕξ ἰδέας τῆς τῶν ὁποίων οὐδὲ φροντίζει νὰ ἐξετάσῃ τὰς συνεπείας ἢ πιθανότητας, ἐκλείσθη εἰς αὐτὰς ὡς εἰς φρούριον ἀποβήτων καὶ ἐπηγορεῖ ἐκεί- θεν. Οὕτως τὴν βλέπομεν ἐπαναλαμβάνουσαν αὐθις ὅσα τοσάκις περὶ κομμάτων εἶπεν, ὅτι δηλ. θέλουσιν ὑπάρχει κομμάτια εἰς τὴν Ἑλλάδα αἰώνως, ὡς ὑπάρχουσιν εἰς Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν, ὅτι τὰ κομμάτια εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν πάσης κοι- νωνίας, ὅτι κλπ. Ἡ ἐπιμονὴ καὶ εὐχαριστίας μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀθηνᾶ ἐπαγαλαμβάνει τὰς πεπαλιγμένας ταύτας ἰδέας εἶναι τῶντι θαυμαστῆ. Ἰσως νομίζει ὅτι ἐπειδὴ κανεὶς δὲν τὰς ἀνῆρσεν, εἶναι ὠραῖαι καὶ λαμπραὶ! ἀλλ' ἡ ἀληθὴς αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐπεχειρήσαμεν τακτικὴν μετ' αὐτῆς συζητήσιν εἶναι, τὸ ὁμολογοῦμεν, ὅτι φοβούμεθα μὴ τὸ κοινὸν ἀπολέσῃ τὴν ὑπομονὴν του· καὶ ἐπειτα ἴσως ὁ Αἰὼν ἀναλάβει τὸν κόπον αὐτὸν καὶ παρέξει εἰς τὴν καλοκάγαθον Ἀθηνᾶν τὴν εὐχαρί- στησιν τοῦ νὰ ἴδῃ τὰς ἰδέας τῆς συζητουμένης.

Ἡ καλὴ ἐκείνη Ἀθηνᾶ ἐπέσθη καὶ κηρύττει ὅτι διώκομεν τὴν ταυτότητα τῶν αἰσθημάτων καὶ συμπερότων, ὡς τὸν ἀσφαλέστερον κοινωνικὸν τύπον, ὅτι θέλομεν ἐξάπαντος νὰ βλέπωσιν ὅλοι οἱ Ἕλληνες μὲ τοὺς αὐτοὺς ὀφθαλμούς καὶ νὰ αἰσθά- νωνται τὸν αὐτὸν τρέπον. — Εὐχαριστοῦμεν τὴν Ἀθηνᾶν διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν της περὶ ἡμῶν ἰδέαν. — Ἀλλὰ τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι πρὸ καιροῦ ἀπελπίσθημεν περὶ τῆς τοιαύτης δημοφροσύνης εἰς τὸν σημερινὸν μάλιστα αἰῶνα τῶν θετικῶν συμ- περότων, ὅτι πρὸ καιροῦ τὸ εἶπαμεν καὶ τὸ ἐκηρύξαμεν, ὅτι καὶ πρὸ ἡμῶν πολλοὶ ἄλλοι τοσοῦτον ἀνεμάσθησαν τὰς ἰδέας τούτας ὥστε κατήντησαν αὐταὶ νὰ μὴ ἔχωσι ἀξίαν ἄλλην ἴσως εἰμὴ ὅτι διαδοθεῖσαι καὶ εἰς τοὺς ἀπλουστέρους τῶν ἀνθρώπων πα- ρέχουσιν αὐτοῖς τὴν παρηγορίαν ὅτι δὲν εἶναι οὐδ' αὐτοὶ ἀμοῖροι τοιούτων ὑψηλῶν νοημάτων. — Μολαταῦτα μὴ νομίζῃ ἡ Ἀθηνᾶ ὅτι εἶναι ἀπρόσβλητος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ γηραλαῖα ἐπιχειρήματά της· εἰμποροῦν λ. χ. νὰ εὐρεθῶσιν ἄνθρωποι ἀρκετὰ τολ- μηροὶ ὥστε νὰ τὴν παρατηρήσωσιν ὅτι ἂν εἰς Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν τὰ κομμάτια ἦναι χρήσιμα, χρήσιμα εἶναι ἐπὶ μόνῳ τῷ ὄρω τοῦ νὰ συμφωνώσιν ὡς πρὸς τινὰς γενικὰς ἀρχὰς, ὡς πρὸς τὴν τιμὴν π. χ. καὶ τὴν εὐμερίαν τῆς πατρίδος· ὅθεν καὶ συζητοῦσι χωρὶς ὕβριος καὶ συκοφαντίας καὶ ἀμοιβαίας κατηγορίας ὅτι μελετοῦν τὴν ἀπίστωσιν τῶν Κράτους καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας του. Εἶναι, λέγο- μεν, ἄνθρωποι τολμοῦτες νὰ φροντίζωσιν ὅτι ἡ δικαιοσύνη εὐκόλυνε εἰς τὰ 1814 τὴν εἰσβολὴν τῶν συμμάχων εἰς Γαλλίαν καὶ ἔχοντες τὴν αὐθάδειαν τοῦ νὰ δικαιολο- γῶσι τὴν γνώμην ταύτην διὰ τῆς ἱστορίας.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι εἴμεθα μακρὰν τοῦ νὰ θελήσωμεν νὰ ἀντικρούσωμεν τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἡ ταπεινὴ μας γνώμη εἶναι ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει ἀρκετὴν φρόνησιν ὥστε νὰ πεισθῇ μετ' οὐ πολλὸν ὅτι κακίστα ἀντιπροσωπεύεται παρὰ τῶν ἀνθρώπων οἵτινες μάχονται ἀμοιβαίως ὡς ἐχθροὶ, κατηγοροῦνται μὲ τὸν ὑβριστικώ- τερον τρόπον καὶ ἀποδίδουσιν ἀλλήλοις τὰ ἐγκληματικώτερα σχέδια. — Εὐχαριστικῶς μάλιστα παρατηροῦμεν ὅτι ἡ διαίρεσις αὕτη δὲν ὑπάρχει ἢ ὅδη εἰμὴ μετὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ Αἰῶνα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θελοῦν καὶ αὐτοὶ πεισθῆ μετ' ὀλίγων ὅτι εἶναι παντά- πται γελοῖον νὰ μονομαχῶσι αὐτοὶ μόνοι ἐν μέσῳ πλήρους εἰρήνης.

Παρατηρήθη πολλάκις ὅτι τινὲς τῶν ἐφημερίδων μας, ἔξ ἐκείνων μάλιστα ὅσαι ἔχουσιν ἀξιώσεις ἀξιοπρεπείας καὶ σεμνότητος, καταφεύγουσιν εἰς ἐπιχειρήματα προδήλως γελοῖα καὶ παράλογα. Ἔτι πλέον παράλογον τῶντι καὶ οἰκτρὸν συναμα- ὄσον τὸ ν' ἀκούῃ τις καθεκάστην ὅτε μὲν τὸν Αἰῶνα, ὅτε δὲ τὴν Ἀθηνᾶν, ὅτε τέλος τὸν Φίλον τοῦ Λαοῦ ἀνακράζοντας ὅτι ἡ δεινὰ ἢ ἡ δεινὰ λέξις ἐφημερίδος ἢ ἀνθρώπου τινος ἐγράφη ἢ ἐρρέθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ προσβάλῃ τὴν ἐθνικὴν ὑπόληψιν ἢ νὰ ἐξυβρίσῃ τὴν Ἑλλάδα. Τοιαῦτα ἀνευφημίαι δύνανται ἀρὰ γε νὰ ἔχωσι ἐπιβροχὴν τινὰ εἰς τὴν κρίσιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἡ ἰδέα μόνῃ αὕτῃ δὲν εἶναι ὕβρις δεινοτέρα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα παρὰ τοὺς λόγους οἵτινες δύνανται τὰ ὑπεκρύψωσι τὴν προσωπικὴν πεποιθῆσιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου.

Εἰς τοιαύτας σκέψεις ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ ἡ ἐσχάτως γενομένη καθ' ἡμῶν προσβολὴ ἔκ μέρους τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, προσβολὴ τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν εἰμὴ εἰς τὴν κακὴν πίστιν, τῆς ὁποίας καταδυστυχίαν ὡς πρὸς τὴν κοινὴν ὑπόληψιν εἰς τὴν ὁποίαν προσποιοῦνται ὅτι ἀποβλέπουσι, ὡς κάμουν τὸσιν κατάγραφαι· ὁ Ταχυδρόμος εἶχεν εἰπεῖν ὅτι τὰ παρὰ τῶν ἐφημερίδων τούτων (καὶ ἰδίως τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ) ῥηθέντα ὡς πρὸς τὴν εἰς εἰδικὰς τινὰς ὑπη- ρεσίας παρουσίαν ἀλλοδαπῶν, ἐθυμίζουσι τὰ ἀποκλειστικὰ αἰσθήματα τοῦ Ἰσραηλι- τικοῦ λαοῦ, καὶ εἶχε προσκαλέσει τὰς ἐφημερίδας ταύτας νὰ παρατηρήσωσιν ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἀπίστωσις τοῦ λαοῦ τούτου προήλθεν ἰὲν μέρει ὡς ἐκ τῶν τοιούτων αὐτοῦ ἀισθημάτων, ἦτο ἀποπὸν νὰ ἔχωμεν καὶ σήμερον τοιαύτας ἰδέας, καὶ ἀποπὸν μά- λιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα μᾶλλον ἢ ἄλλου που. Καὶ ἰδοὺ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ὁ Φίλος τοῦ

cipaux comprennent fort bien, qu'institués pour veiller à la bonne gestion des interets locaux des communes, ils ne sont pour ainsi dire que le dernier degré de la hiérarchie adminis- trative, et que la loi ne leur confère de pouvoirs que dans les limites absolues des faits les plus spéciaux de la spère la plus restreinte. En général, et le gouvernement se plait à le recon- naître, les conseils municipaux sentent parfaitement que pour remplir leur mandat, ils doivent se prémunir contre tout ce qui pourrait les entraîner en dehors de leurs attributions léga- les, et qu'institués pour le maintien de l'ordre dans les com- munes, ils doivent se borner à cette tâche, et s'estimer heureux de la remplir à la satisfaction générale. Ils comprennent enfin que leur position d'éloignement du centre des affaires ne leur permet point de pouvoir porter sur les faits généraux ou d'in- térêt général, un jugement éclairé, et dans cette conviction ils se bornent à l'accomplissement sous la direction du gouverne- ment de leurs fonctions ordinaires. Il est à déplorer que la légèreté de certains hommes ait fourni au pays l'occasion de critiquer un fait tel que celui qui vient de nous occuper, mais le gouvernement a pris envers les auteurs de cette faute les mesures propres à en empêcher dorénavant la reproduction, et les bons citoyens peuvent se rassurer contre toutes les con- séquences, que quelques gens se plaisaient à en prédire.

On lit dans l'Echo de l'Orient un article consacré à la cri- tique de la mesure de non acceptation par le gouvernement Hellénique du traité de commerce négocié avec la S. Porte. — Nous attendrons, pour examiner les opinions de ce journal, qu'il les ait complètement émises par les articles qu'il annonce pour servir de suite au début que nous ayons sous les yeux, et que nous voulons bien passer sous silence pour le moment.

REVUE DES JOURNAUX.

LE SIÈCLE.

On lit tous les jours dans ce journal des écrits qui sont, de tous les produits de la faiblesse et de la vanité humaine, les plus étonnans et les plus pitoyables à la fois, mais tout ce que le Siècle avait publié jusqu'à ce jour, est surpassé en ce genre par un article qu'il déroule sous la forme la plus étrange qu'on puisse s'imaginer. Là on nous montre le catholicisme et l'orthodoxisme, le nord et le midi, l'orient et l'occident aux prises, sur le sol de la Grèce, devenu une pomme de discorde entre les intérêts universels. — On pense bien que nous ne voulons pas prendre au sérieux toutes ces phrases plus bouffonnes que substantielles, et que nous n'irons point nous amuser à éplucher cet amphigouri historico-philosophico-politique, qui nous rappelle un mot fort spirituel: « Certaines gens en Grèce refont incessamment l'Illiade, et s'imaginent toujours que tout l'Olympe, intéressé dans leurs querelles, se divise pour leurs beaux yeux. — Nous ne savons pas ce qu'on espère atteindre au moyen de cette polémique, mais assurément elle est d'un fort étrange aspect dans l'époque actuelle.

Ce journal continue toujours la publication des notes qui lui parviennent de la Messénie, et qui par parenthèse ont l'apparence de sortir d'une source fortement intéressée dans le jugement des faits.

L'AMI DU PEUPLE.

Cette fois ci l'Ami du Peuple s'en prend au St. Synode, et en critique les actes avec son esprit habituel. — Puis ce journal continue la réfutation de la justification de Mr. Zographos, et enfin se complète par un article signé K. Delyanni consacré à la réfutation de certaines assertions du journal le Siècle. — Tout cela est passa- blement indifférent

LA MINERVE.

Ce journal s'est mis en devoir de critiquer ce que le Courrier Grec a dernière- ment exprimé relativement à la nécessité et à l'utilité de la présence en Grèce de certaines personnes que l'opposition s'obstine à attaquer comme étrangers. C'est toujours avec le même bonheur que la Minerve fait le choix de ses argumens, et ayant adopté cinq ou six idées, dont elle ne songe même pas à examiner les consé- quences ou les conditions de réalisation, elle ne sort plus de là. Ainsi, nous la voyons, pour la centième fois au moins, s'en venir nous répéter qu'il y aura tou- jours des partis en Grèce, comme il en existera toujours en France ou en Angle- terre, que c'est la condition de développement de toute société. — La Minerve est impayable dans son genre, et lorsqu'on l'entend s'écouter parler et s'admirer dans la répétition de ces axiomes surannés, c'est à en mourir de rire. — Quelle gravité! quel ton de révélateur! — Si nous ne craignons pas de mériter les lazzi du public il pourrait bien arriver de tems à autre, que nous entreprissions une controverse en règle avec cette digne et respectable Mine rve: — les hommes sont si faibles! — Mais mieux vaut assurément laisser cette jouissance à nos amis du Siècle.

Cette bonne Minerve s'est imaginé, et elle le dit elle même, que nous poursuivons l'utopie de l'identité de pensée, de sentimens, et d'intérêts, comme type social, et que nous voulons à toute force que tous les grecs n'aient qu'une manière de voir et de sentir. — Grand merci de l'opinion obligeante! — Nous n'étions cependant pas forcés de savoir, que la Minerve était assez naïve, pour penser que notre tant positive époque nourrissait encore des idéologues ou des utopistes. — Comment donc se fait-il que nous nous trouvions, pour ainsi dire forcés de certifier que nous avons, il y a bien longtems déjà, appris par coeur, et retenus à grand renfort de mémoire, ces sublimes axiomes, qui, s'ils n'ont pas d'autre valeur en ce monde, ont d'ailleurs l'inappréciable avantage d'entretenir la bonne opinion que certains hommes ont de leur savoir, et d'inspirer des moralistes comme ceux de la Minerve. — Nous avons donc souvent entendu dire que l'harmonie nait des contrastes; que du choc des idées jallit la lumière, et nous nous sommes toujours bien gardés de dire le contraire: — car nous n'avons jamais en de disposition pour le martyr: — il siérait fort peu à la modestie de nos goûts d'être livrés aux bêtes, et si nous sollicitons jamais une faveur de la Minerve ce sera

Από αναγκάζοντες ότι παραβάλλομεν τους Έλληνας με τους Ιουδαίους και αγωνιζόμενοι να πείσωσι τους αναγνώστας των ότι υπάρχει εις τούτο υβρις κατά του λαού. Είναι βεβαίως περιττόν να παρατηρήσωμεν ενταύθα ότι πόποτε δεν ελείψαμεν τού να κάμωμεν διάκρισιν μεταξύ των αισθημάτων του λαού και των συμφερόντων τα οποία εμπνέουσι τον φίλον του Λαού, ενίοτε δὲ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. ἀλλὰ θέλομεν πρὸς ἐρωτήσεις ἀνδρῶν κατανοῦσιν πόσον εἶναι ἀβία τὰ τοιαῦτα μέτρα καὶ ἐπιχειρήματα καὶ ἀνδρῶν ἐκείνων ὡστε νὰ αἰθανθῶσιν ὅτι τὰ περὶ αὐτῶν λεγόμενα δὲν εἰμποροῦν νὰ θεωρηθῶσιν εὐλόγως ὡς λεγόμενα περὶ τοῦ ἔθνους. Θέλομεν τὴν ἱερὰν τοῦ τύπου ἐπιτολὴν καὶ δμιλοῦντες δημοσίως γλώσσαν πόσον ὀλίγον εὐλαβικήν καὶ ἔλλογον εἶναι οἱ ἀλλοθι: ὑβρισταὶ καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπροσεΐας καὶ τοῦ ἴδιου αὐτῶν χαρακτήρος. Θέλομεν τοὺς ἐρωτῆσαι τελευταίον ἀνδρῶν γνωρίζουσιν καίαν.

B. A. B.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Διὰ τοῦ ἀπὸ 2(14) Ἰουλίου Υ. Β. Διατάγματος συνεκαλέσθησαν διὰ τὴν 15 Ἰουλίου τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Οἰτύλου, Γυθείου, Πυλίας, Μεγαλοπόλεως, Τήνου, Σκιάθου, Νάξου, Μήλου, Αἰγίνης, Καρυστίας, Τροιζηνίας, Λεβαθίας, Παρνασσίδος, Λοκρίδος, Μεσολογγίου καὶ Ναυπακτίας. Ἡ ἐναρξίς τῆς συνόδου ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν θέλει γενεῖ διὰ τοῦ ἀρμοδίου Διοικητοῦ, Ἰποδιοικητοῦ ἢ ἄλλου διορισθέντος Β. Ἐπιτρόπου. Διορίσθησαν δὲ Βασιλ. Ἐπιτροποὶ παρὰ τῶ τῆς Αἰγίνης, ὁ πρῶτον ὑποδιοικητῆς Αἰγίνης Κ. Λιβερόπουλος, παρὰ τῶ τῆς Καρυστίας ὁ πρῶτον διοικ. Μεσσηνίας Κ. Πούλας, παρὰ τῶ τοῦ Γυθείου ὁ πρῶτον διοικ. Κυνουρίας, Κ. Ὁρφανὸς παρὰ τῶ τῆς Ναυπακτίας ὁ πρῶτον διοικ. Καρυστίας Κ. Ι. Μαμαούνης καὶ παρὰ τῶ τῆς Τροιζηνίας ὁ γραμ. τῆς διοικ. Ἰδρας Κ. Γκούστης.

— Διὰ Β. Διατάγματος ἔλαβε τὴν ζητηθεῖσαν παραίτησίν του ὁ πρῶτον ὑγειονόμος τῆς Ἰδρας Κ. Α. Ἰοβέρτος ἐδιορίσθη δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὁ μέχρι τοῦδε ὑγειονόμος Πατρῶν Κ. Ι. Παξιμάδης.

— Ὑγειονόμος δὲ τῶν Πατρῶν ἐδιωρίθη ὁ μέχρι τοῦδε Γραμματεὺς τοῦ ὑγειονομίου τῆς Ἰδρας Κ. Φ. Δελαγραμματίνας.

— Τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον τῶν Κυδωνίων πιστοποιεῖ ὅτι ἡ διαδοθεῖσα φήμη περὶ τῆς συμβάσεως πανώλους εἰς τὸ Ἀδραμύτι τῆς μικρᾶς Ἀσίας εἶναι ψευδής.

— Ὁ ἰατρὸς τῆς Διοικήσεως Σύρου Κ. Π. Ἀρδουίνος ἔλαβεν ἐξ μηνῶν ἄδειαν ἀπουσίας· ἐνεκα ιδιωτικῶν αὐτοῦ υποθέσεων.

— Εἰς Δίβρην τῆς Διοικ. Ἠλείας ἀνεκαλύφθησαν παρὰ τῆς μοιραρχίας Ἀγαπήλιδος, τοῦ ταγματάρχου διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ σώματος καὶ τοῦ Διοικητοῦ Κυναιθῆς δέκα τινες μετερχόμενοι τὴν ληστείαν καὶ διαφόρους ἄλλας κακοπραγίας κατὰ τὴν Διόκ. Ἠλείας.

— Περίπολος ἐκ τῶν ἐλαφρῶν ταγμάτων περὶ τὰ μεθόρια περιπολοῦσα ἀνεκάλυψε συμμορίαν ἐκ πέντε ληστῶν, τὴν ὁποίαν κατεδίωξε μέχρι τῆς Τουρκικῆς γῆς. Οὗτοι ἦσαν φαίνεται τὰ λείψανα τῆς ὑπὸ τὸν Μαρμαλάκην συμμορίας.

— Ὁ ληστὴς Καψαμέρης ἐφρονεῖται τὰς λεπτομερείας τοῦ φόνου τούτου δὲν γνωρίζομεν εἰσέτι.

— Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς φερούσης ἀπὸ Κυπαριστίας εἰς Πύργον, εἰς τὴν θέσιν Σαντανυῖ, ἐφρονεῖται παρὰ κακούργων εἰς καὶ ἐπληρώθη ἕτερος διαβάτης. Μετ' δραστηριότητα δὲ ἐνεργηθειῶν τῶν ἐξετάσεων, ἀνεκαλύφθη ὅτι αὐτοὶ τοῦ κακούργηματος τούτου ἦσαν χωρικοὶ ἐκ τῶν εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη τοῦ Σουλιά, δήμου Δωρίου, περιοικούντων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Ἠχώ τῆς Ἀνατολῆς.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Μεγμέτ Ἀλῆ Σαμὺ Βέυ, γῆδς μόλις ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ καυαρτήριο, ὅπου διέτριψεν ἐπὶ τοσοῦτον διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς Ἀγυπτὸν πανώλην. Κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διατριβὴν του ὁ Σαμὺ Βέυ θέλει κατοικήσει παρὰ τῶ Ἐθὲμ Βέυ, συμβούλου τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας. σήμερον δ' ἐπισκέπτεται κατὰ πρῶτον τὴν Υ. Πόρταν. Τὸ κοινὸν εἰκάζει πολλὰ καὶ διάφορα περὶ τῆς ἀποστολῆς του, τὸ καὶ ἡμᾶς πρὶν ἢ ἐκφράσωμεν γνώμην τινὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐπιθυμοῦμεν νὰ πληροφορηθῶμεν θετικώτερον, ἂν καὶ τὸ πιθανὸν εἶναι ὅτι ὁ Σαμὺ Βέυς ἐπεφορτίσθη νὰ ἐπαναλάβῃ εἰς τὴν Υ. Πόρταν τὰς καὶ ἄλλοτε γενομένας ἀπὸ τὸν Μεγμέτ Ἀλῆ προτάσεις, αἱ ὁποῖαι, ἂν οὕτως ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἀπορρίψωσιν ἄλλοτε θέλουσιν καὶ ἴδη ἀπορρίψωσιν, διότι αἱ περιστάσεις δὲν μετεβλήθησαν ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις εἶναι ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην συνδεδεμένη μετὰ κυριώτερας αὐτῆς τῆς Εὐρώπης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποφασίσῃ τι περὶ αὐτῆς ἀνευ τῆς συμμάχου των.

— Ὡς τὸ προαναγγεῖλαμεν εἰς τὴν τελευταίαν ἡμῶν ἐπιστολὴν, ἐξεδόθη ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου ἐπικυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου καὶ ἀποχειροτονοῦσα τὸν Νάφιζ Πασᾶ, πρῶτον Μουσούρην Ἀδριανουπόλεως καὶ ἀποφαινομένη αὐτὸν ἀνίκανον εἰς ἐκπλήρωσιν δημοσίων καθηκόντων, πρὸς δὲ ἐπιβάλλουσα αὐτῶ τριετὴ ἐξορίαν εἰς Κιουτάγιαν. Ὁ καταδικασθεὶς ἀνεχώρησε διὰ τὴν πόλιν ταύτην τὴν παρελθούσαν τρίτην.

— Ἐπειδὴ νέαι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ συμβούλιον τῆς δικαιοσύνης κατηγορίαι κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ Σαχίρ Πασᾶ, πρῶτον διοικητοῦ τοῦ Ἀϊδινίου, ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ὑπεβλήθη εἰς νέας ἐξετάσεις καὶ προσεκλήθη νὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τὴν παρελθούσαν κυριακήν· αἱ ἀποδιδόμεναι αὐτῶ πράξεις εἶναι βαρύνταται.

— Ἐφθασεν ἐκ Λονδίνου, τὴν ἐσπέραν τῆς τετάρτης τὸ πολεμικὸν Ἀγγλικὸν ἀεροκίνητον ἢ Ὑδρα μετ' ἔγγραφα τοῦ Λόρδου Πονσομύδ καὶ ἐλλιμενίσθη εἰς Θεραπεῖαν, ὅπου εἰσέτι εὐρίσκειται, μελετῶν νὰ ἀναχωρήσῃ ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος.

— Σήμερον ἡ Α. Α. Υ. ὁ Ἀρχιδούξ Φρεδερίκος ἀποχαιρετᾷ τὸν Σουλτάνον ἀναγνῶν δὲ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, ἐπὶ τῆς φρεγάτας ἡ Μάχιμος, διὰ Σμύρνην.

— Ἡ Α. Υ. ὁ Ἀγμέτ Φετῆ Πασᾶς, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Τουρκία ἀφίλει ἴδη τόσας μεταρρυθμίσεις ἀφ' ἧς ἐποχῆς διέπει τὸ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ὑπουργεῖον, ἀπεράσισε κατ' αὐτὰς τὸν ὁργανισμὸν ταυτικῶν ταχυδρομείων, καθ' ὅσον τὸ κράτος· διευθυντῆς αὐτοῦ ἐδιορίσθη ὁ Σαμὺ Βέυς. Τὸ μέτρον εἶναι αὐτοσύστατον καὶ ἐπομένως εἶναι περιττόν νὰ τὸ ἐπανίσταμεν· τίς δὲν γινώσκει ὅποιαν ἀνάπτυξιν ἔλαβεν ὁ κλάδος αὐτὸς τῆς ὑπηρεσίας εἰς Εὐρώπην καὶ πόσους πόρους παρέχει κατ' ἔτος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἐκτὸς τούτου, τὸ ταχυδρομεῖον θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα καὶ εἰς τοῦ πολιτισμοῦ τὴν ἀνάπτυξιν, εὐκολύνον τὴν συγκοινωνίαν, ἀνοίγον νέας ὁδοὺς καὶ καθιστῶν ταχύτεραν τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως.

de chercher pature ailleurs qu'à nos dépens. Mais qu'elle y fasse pourtant attention: il est de par le monde des gens assez audacieux pour porter un sacrilège scalpel sur ses idoles, et qui seraient peut-être assez osés pour lui dire, que si en France et en Angleterre les partis sont utiles à quelque chose, c'est à la condition de s'entendre sur quelques points généraux, tels que l'honneur et le bien être de la patrie.

Ce qui fait qu'ils discutent sans se combattre, sans s'injurier, sans se calomnier et sans s'accuser mutuellement de vouloir perdre l'état ou son indépendance. Il est des gens qui ont l'énormité de prétendre que ce fut la discorde qui affligeait la France en 1814, qui y facilita l'invasion des alliés, et ils poussent l'audace jusqu'à vouloir justifier cette opinion par les faits enregistrés par l'histoire.

Nous le répétons nous sommes fort éloignés de vouloir contredire la Minerve, mais notre humble opinion est qu'il est néanmoins permis d'avoir assez bonne opinion de la nation hellénique et de sa sagesse, pour croire qu'elle finira par s'apercevoir qu'elle est fort mal représentée par ceux qui se traitent en ennemis, et s'accusent tour à tour des intentions les plus outrageuses, et des projets les plus criminels. — Nous voyons mêmes que cette division n'existe plus guère qu'entre le Siècle et la Minerve, et il est probable qu'ils comprendront bientôt qu'ils font fort misérable figure en se querellant au sein d'un calme général.

On a remarqué en diverses occasions, l'usage, par ceux de nos journaux qui ont le plus prétention à la gravité, d'un argument de discussion dont il serait bon qu'ils sentissent le ridicule et l'absurdité.

— Est il en effet rien de plus insipide et de plus pitoyable en même tems, que d'entendre à chaque instant, tantôt le Siècle, tantôt la Minerve, tantôt l'Ami du Peuple, s'écrier que telle ou telle parole a été prononcée dans l'intention d'attaquer la réputation nationale et d'injurier le pays? Mais en vérité est-ce donc à des écoliers, ou à des hommes, que la presse croit avoir à faire? et pense-t-on que de telles exclamations sont réellement de nature à influencer le jugement de l'opinion publique? Qu'on y prenne garde: il y aurait certainement dans cette pensée une injure faite au caractère hellénique, plus sanglante que les mots, peut-être hasardés, qui peuvent échapper à une conviction personnelle.

Et à ce sujet nous devons relever une accusation de cette nature, portée contre nous par l'Ami du Peuple et par la Minerve, et que nous ne pouvons attribuer qu'à la mauvaise foi dont, par malheur pour la réputation publique à laquelle ils seignent d'attacher un si grand prix, ces journaux font trop souvent un si scandaleux usage. — Nous avons dit: « que le langage de ces journaux (et nous voulions particulièrement désigner l'Ami du Peuple) au sujet de la présence d'étrangers dans certains emplois spéciaux, était d'une barbarie si arriérée, qu'il rappelait les sentiments exclusifs du grossier patriotisme des Israélites, et nous avons invité ces journaux à remarquer qu'il ne convenait plus, dans l'époque où nous vivons, de tenir ce langage, en Grèce moins encore qu'ailleurs.

Là dessus nous avons entendu la Minerve et l'Ami du Peuple s'écrier que nous avions comparé les grecs aux juifs, et ils ont voulu trouver là une injure contre la nation!... — Certes, nous ne pensons point qu'il soit nécessaire de faire ici remarquer que nous faisons une grande différence entre les sentiments nationaux et les intérêts qui inspirent, souvent l'Ami du Peuple, et quelques fois la Minerve, mais nous leur demanderons s'ils ne comprennent pas, ô misère! combien est pitoyable la physionomie dont ils se revêtent par l'emploi de semblables moyens, et s'ils n'ont point assez de bon sens pour sentir que ce qui s'adresse à eux, ne saurait jamais être considéré comme s'adressant à la nation! — Nous leur demanderons s'ils ne sentent point encore que ceux là qui prostituent ainsi la sainte mission de la presse, et tiennent un langage aussi dénué de franchise et de logique en présence du pays, ceux, là effectivement, insultent et à la dignité nationale, et à l'honneur de leur pays, et à leur propre caractère; — Nous leur demanderons enfin, s'ils ne savent pas encore qu'il n'est point de plus vile flatterie que celle qui cajole les passions de car refours.

V. A. B.

FAITS DIVERS.

Par ordonnance royale en date du 2/14 juillet, ont été convoqués les conseils provinciaux d'Epidaure Limérie, d'Oeolie, de Gythium, de Pylie, de Mégalopolis, de Tinos, de Skiathos, de Naxos, de Milos, d'Egine, de Karystie, de Trésène, de Livadie, de Parnasside, de Locride, de Missolonghi, et de Naupacte.

— Le consulat hellénique de Cydonie informe le gouvernement, que le bruit qui s'était répandu de l'apparition de la peste à Adramiti, était faux.

— Dans la combe de Divri en Elide ont été arrêtés dix individus qui servaient de receleurs aux bandits.

— Les restes de la bande de Mamalaki ont été dernièrement poursuivis jusqu'aux confins du territoire grec, par un détachement des troupes légères. Ces bandits ont réussi à se réfugier sur le territoire ottoman.

— On nous annonce que le bandit Kapsiméris vient d'être tué.

— Par ordonnance royale l'Hygionome de Patras, S. Paximadi, vient d'être nommé à Hydra, en remplacement du S. Robert demissionnaire.

NOUVELLES EXTERIEURES.

TURQUIE

— On lit dans l'Echo de l'Orient:

CONSTANTINOPLÈ

L'envoyé de Méhémet Ali, Samy Bey, n'est sorti que hier matin de quarantaine; la peste qui règne en Egypte n'ayant pas permis à l'administration sanitaire de le mettre plus tôt en libre pratique.

Samey Bey, pendant son séjour à Constantinople, logera chez Ethem Bey, Mustéchar, (conseiller) du ministère de la guerre. C'est aujourd'hui qu'il fera sa première visite à la Porte. Le public se perd en conjectures sur le véritable but de sa mission; quant à nous, nous croyons devoir attendre d'être mieux informé, pour nous permettre là-dessus une opinion quelconque. Il est cependant probable que Samy Bey est chargé de réitérer à la S. Porte les demandes déjà articulées à différétes reprises par Méhémet Ali, mais les circonstances n'ayant point changé, il est tout aussi probable que cette dernière tentative n'aura pas plus de succès que les précédentes. D'ailleurs, le gouvernement Ottoman se trouvant lié par ses engagements vis-à-vis les principaux cabinets d'Europe, il est fort douteux qu'il veuille rien décider sans leur concours.

— Ainsi que nous le faisons pressentir dans notre dernière correspondance, un jugement rendu par le conseil de justice et confirmé par le Sultan, dégrade Nafiz pacha ci-devant Muchir d'Andrinople, de ses titres de Muchir et de pacha, le déclare impropre à remplir jamais des fonctions publiques et le condamne en outre à trois ans d'exil à Kutaya. Il est parti mardi dernier pour se rendre au lieu de son exil.

— Ο Φαίχ εφέτης, μέλος του επί της δικαιοσύνης συμβουλίου, ανεχώρησε την παρελθούσαν παρασκευή, μετά πολυαριθμού συνοδείας, επί του ατμοκινήτου ο Μέρνιχ, διά την Τραπεζούντα όπου μέλλει να διευθυνθή εις Μαλατείαν άγνοείται ο σκοπός της αποστολής του.

— Την παρελθούσαν πέμπτην, ο Ε. Κ. Βουτενέφ, πρόεδρος της Ρωσσίας, απέχαιρέτησε τον σουλτάνον, παρουσιάσας αυτώ και τον διάδοχόν του Κ. Τιτόφ.

— Την παρελθούσαν παρασκευή συνεκροτήθη εις το όπλοστάσιον γενική των αλ-λοδαπών επιτρόπων συνέλευσις διά να κανονισθή τα πορθμεία τα προσδιορίζεα εις συντήρησιν των νεωστί εγερθέντων παρά την είσοδον του Εγγείνου Πόντου, επί των όχθων του Βοσπόρου, φάρων· το δικαίωμα τούτο προσδιορίσθη όριστικώς εις λεπτά 10 τον τόνον.

— Ο Ναύαρχος Στοπόφορος έφθασε την τρίτην εις Ουράκην επί του πλοίου ή Πριγκιπέσσα Χαρλόττη· έκτος δέ των από Ουράκην εις Βηρυτόν σταλέντων δύο Άγγλικών πλοίων, επέμφθη αύτόθι και άλλο τρίτον εκ Μελίτης· άγνοείται εισέτι αν άφίγησαν ήδη εις Συρίαν τα πλοία ταύτα.

— Το πολεμικόν Γαλλικόν βρίκιον ο Βουγαίνε ήλιγης, ανεχώρησε την Κυριακήν διά την Βηρυτόν.

— Βεβαιούσιν ότι άμα άφίχθέντος ένταύθα του τελευταίου ατμοκινήτου της Συρίας, ο γενικός πρόξενος της Γαλλίας εξέκίνησεν τάταρην εις Κωνσταντινούπολιν, με γράμματα πρός τον Κ. Ποντού.

Αναγινώσκωμεν εις την έφημερίδα της Σμύρνης.

Κωνσταντινούπολις, 7 Ιουλίου. — Οι πλείστοι των αντιστρατήγων και ύποστρα-τήγων και οι άνωτεροι του κράτους αξιωματικοί συνήλθον έσχάτως εις την εαρινήν κατοικίαν του αντιστρατήγου Μεχμέτ Ρεσχίδ Πασά, διά να συνεορτάσωσι τους γά-μους του μετιέ της θυγατρής του Χαφίζ Πασά.

Θεσσαλονίκη, 3 Ιουλίου. — Η μεταξυ του Γαλλικού προξένου και του Νεμικ Πασά ύπόθεσις εφύσκαται πάντοτε εις τα αύτά· ο ιδιοκτήτης της διαφιλονεικηθείσης οικίας Ιουδαίος είναι ήδη πρό τινων εβδομάδων εις την πρωτεύουσαν, άλλ' άγνοείται αν μετέθη εκει διά την περι ής ο λόγος διαφοράν ή χάριν ιδίων αυτου ύποθέ-σεων· ο κόσμος είναι περιέργος να ιδή πότε και πώς θέλει τελειώσει ή ύπόθεσις αύτη.

Ο ποινικός νόμος ανεγνώσθη την παρελθούσαν εβδομάδα εν παρουσία όλων των δημοσίων αξιωματικών και πλήθους άλλων ανθρώπων προθυμοποιηθέντων να παρευρεθώσιν εις την τελετήν ταύτην· ελπίζονται πολλά καλά από τον νόμον τούτον και το κοινόν πέποιθεν ότι εις το εξή· ούδεις ποινής άξιος δέν θέλει την άποφεύγει, όση ύψηλός και αν είναι ο βαθμός του.

Πλησιάζει ή εποχή καθ' ήν τα γειτνιαζόντα την πόλιν Ελη επιφέρουσι τόσον επικινδύνους πυρτούς· καθ' ός είχε ώσει διαβεβαιώσεις ότε άφίχθη ένταύθα ο Νεμικ Πασά και διά την όποιαν κατέβαλον οι πρόξενοι επιμελείαν εις το να συλλέξωσι συν-δρομάς πρός την ξήρανσιν των έλών τούτων, ελπίζετο ότι θέλουσιν ληφθή κατάλληλα μέτρα, άλλ' ούδέν άχρι τούδε έγένετο· ή δικαιοσύνη απαιτεί να όμολογήσωμεν ότι το πράγμα δέν πρέπει να άποδοθή εις τον Πασά, διότι δέν έχει εις την έξουσίαν του τα άναγκαία πρός τοιαύτην επιχείρισιν μέσα. Εύχης άξιον ήθελεν εισθαι αν ή Κυβέρνησις, ήτις επέστησε πρό τινος χρόνου την προσοχήν της εις τόσα άντικεί-μενα, απέφασκε να συντρέξη εις την περίστασιν ταύτην την πόλιν της Θεσσαλο-νίκης, χορηγούσα αύτῃ μέρος των χρημάτων όσα απαιτούται διά την περαιώσιν των τόσούτου χρησίμου και έπωφελοϋς ταύτης επιχειρήσεως· ελπίζεται δέ ότι ο Σεραϊκέρης Μοσταφά Πασά, ο επί τασαύτα έτη διοικήσας την Μακεδονίαν και περιποι, όσας έαυτώ την άγάπην των κατοίκων της, πληροφορούμενος περί των κω-λυμάτων ταύ· όποια δέν επέτρεψαν άχρι τούδε την θεράπειαν του κακού, θέλει σπεύσει να συντρέξη την πόλιν της Θεσσαλονίκης.

Άλβανοί άτακτοί περί τους τετρακισχιλίους στρατοπεδούσι πρό τινων ήμερών έκτός της πόλεως· ήλθον εξ Ιωαννίνων και περιμένουν την άφιξιν μετακομιστικών πινών πλοίων διά να μεταδώσιν εις την πρωτεύουσαν· χάρις εις την τηρουμένην ύπό των άρχηγών των πειθαρχίαν, και πρό πάντων ύπό του Σολιμάν Άγά και Άράπ Βοκάλου, ότινες είναι εκ των σημαντικωτέρων, ή παρουσία των είναι σχεδόν άνεπαίσθητος και ή μεγαλητέρα ευταξία εξακολουθεί επικρατούσα εις τα περίχωρα.

Μετα τα δυστυχήματα της φρικτής πυρκαϊάς του παρελθόντος Σεπτεμβρίου οι κάτοικοι της Θεσσαλονίκης κατά πρώτον μέλλον να απολαύσωσιν αύτις τάς ευχα-ριστήσεις μεγάλης συναναστροφής, διότι ο πρόξενος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικῆς μελετά να εορτάση την έρχομένην εβδομάδα την άμφιτηρίδα της ανε-ξαρτησίας της πατρίδος του· εν έλλείψει Αμερικανών, οι Γάλλοι και Έλβετοί θέλουσιν εορτάσει έγκαρδίως την ήμέραν εκείνην.

Γράφοιν από Καβάλλας, την 21 Ιουνίου.

Ο Ραούφ Άγάς ήλθεν ένταύθα διά να οργανισή τα καθαρτήρια, άλλά μ' όλην την καλήν του θέλησιν, ούδέν όργάνισεν άχρι τούδε· τα κωλύματα είναι πολλά· άλλ' ούχ ήττον είναι έξάπαντος άναγκαίον να συστηθώσιν ένταύθα τοιαύτα κατα-στήματα, διότι οι έπανερχόμενοι από Μένιας προσκυνηταί, διαβαίνοντες έντεύθεν διαοδίδουσιν συνήθως το κακόν.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Άρ. νδ. έγγραφ. 359. Άριθ. βιβλ. καταχωρ. 269.

Βασιλ. Γεν. Προξενείον της Ελλάδος εις Αίγυπτον και ύπαγόμενα μέρη.

Τελευταίος πντος χθές ένταύτη τη πόλει, εκ πανώλους και άδιαθέτως, του ύπηκόου Έλληνοσ, Γε. κρηίου Φουντούλη Μυκωνίου, προσκαλούνται άπαντες οι έχοντες δι-καιώματα επί της περιουσίας του, δανεισταί τε και κληρονόμοι, να παρουσιασθώσι με τους τίτλους των αυτοπροσώπως ή δι' επιτροπών, οι μὲν του έσωτερικού εις προθεσμίαν ενός μηνός από σήμερα, οι δέ του έξωτερικού μινών δύο από την κα-ταχώρισιν της παύσεως εις την έφημερίδα ο Έλλην. Ταχυδρόμος, να παρουσια-σθώσι, λέγω, εν τῷ Βασ. Γεν. Έλληνικῷ τούτῳ Προξενείῳ, όπου μετὰ την έκπνευ-σιν της ύστεροτέρας άνω προθεσμίας θέλουσιν ενεργηθῆ τα κατά νόμον.

Έν Αλεξανδρεία, τη 13 (25) Ιουνίου 1840.

Ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος Μ. ΤΟΣΙΤΣΑΣ.

Ο ύπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

— De nouvelles accusations, relatives à la conduite de Tahir-Pacha pendant qu'il exerçait les fonctions de gouverneur d'Aidin, ayant été portées devant le conseil de justice, de nouvelles poursuites ont dû être dirigées contre lui; il a été mandé dimanche dernier à la barre du Conseil. Les faits qui lui sont imputés sont de la nature la plus grave.

— Le bateau à vapeur de guerre anglais, l'Hydra, est arrivé de Londres, mercredi soir, avec des dépêches pour Lord Ponsouby; il s'est rendu directement à Thérapia. Ce steamer est encore à Constantinople; il partira dans le courant de cette semaine.

— C'est aujourd'hui que S. A. I. l'Archiduc Frédéric doit recevoir son audience de congé de Sa Hautesse. Il part, cette semaine, sur sa frégate la Guerrière, pour se rendre à Smyrne.

— S. A. Ahmet Fetih Pacha auquel ce pays doit déjà tant d'utiles réformes depuis qu'il est placé à la tête du ministère du commerce, vient de décider l'organi-sation d'un service régulier des postes, applicable à tout l'empire; c'est Dany Bey qui en est nommé le directeur. Cette mesure se recommande trop par elle-même, pour qu'il soit nécessaire d'en faire l'éloge; tout le monde connaît les immenses développemens que cette branche de service a pris en Europe, et les sommes considérables qu'elle verse annuellement au trésor. En facilitant les communications, en ouvrant de nouvelles routes, en rendant plus rapide l'action du gouvernement, l'établissement d'un service des postes deviendra un puissant moyen de civilisation.

— Faik Effendi, membre du Conseil de justice, est parti, vendredi dernier, avec une suite nombreuse, sur le bateau à vapeur le Meternich, pour se rendre à Tré-bisonde, d'où il se dirigera sur Malatia. On ignore la nature de la mission dont il a été chargé.

SMYRNE.

— Jeudi dernier, S. E. M. de Bouteneff, envoyé de Russie, a été reçu en audien-ce de congé par le Sultaa. En cette occasion il a présenté, à Sa Hautesse, son successeur M. de Titeff.

— Vendredi dernier, il y a eu à l'arsenal une réunion des délégués étrangers, pour fixer les droits de péage destinés à l'entretien des Phares nouvellement établis à l'entrée de la mer Noire, sur les deux rives du Bosphore. Ce droit a été définitive-ment fixé à 10 paras par tonneau.

— M. l'amiral Stoford est arrivé mardi à Ourlac avec son vaisseau Princesse Charlotte. Indépendamment des deux vaisseaux anglais partis d'Ourlac pour Bey-ruth, le vaisseau le Thunderer a été expédié de Malte sur ce point. On ne connaît pas encore l'arrivée de ces armemens sur les côtes de Syrie.

— Le brig de guerre français le Bougainville est parti dimanche pour Beyruth.

— On assure qu'à l'arrivée du dernier paquebot de la Syrie, M. le consul géneral de France à Smyrne a expédié un tartare à Constantinople, avec des dépêches pour S. E. M. de Pontois.

— On lit dans le journal de Smyrne:

Constantinople, 7 juillet. — La plupart des généraux de division et de brigade, ainsi que les hauts fonctionnaires de l'empire, étaient invités il y a quelques jours à assister à la réunion qui a eu lieu à la maison de campagne de S. Exc. Méhémet Reschid pacha, général de division, à l'occasion de son mariage avec la fille de S. Exc. Hafiz pacha.

Salonique, 3 juillet. — L'affaire de M. le consul de France avec S. Exc. Namik pacha en est toujours au même point. Le juif, propriétaire de la maison qui a été l'objet du litige, se trouve depuis quelques semaines à la capitale, sans que l'on sache même s'il y a été appelé pour ce motif ou simplement pour ses propres affaires. On est curieux de voir quand et comment tout cela finira.

La lecture du code pénal a eu lieu la semaine passée, en présence de tous les fonctionnaires du pays, et d'un grand nombre d'autres personnes qui avaient voulu assister à cette cérémonie. On espère que d'heureux effets résulteront de ce code, et l'on a la confiance que l'on ne manquera plus à l'avenir de punir ceux qui le mériteront, et surtout les personnes qui par leur rang se croyaient à l'abri du châ-timent.

On approche de la saison où les marais qui avoisinent la ville, produisent cette espèce de mal aria si féconde en fièvres dangereuses. D'après les assurances de S. Exc. Namik pacha, lors de son arrivée ici, et l'empressement de MM. les consuls à faire une souscription à l'effet de faire dessécher ces marais, on espérait que de bonnes mesures auraient été prises, mais rien n'a été encore fait à ce sujet. Pour être juste cependant, il faut n'en est pas au pacha, qui n'a pas en main des moyens suffisans pour entreprendre avec succès un pareil travail. Il serait à désirer que le gouvernement de Sa Hautesse, dont la sollicitude s'est étendue en dernier lieu sur tant d'objets, voulut venir en cette circonstance en aide à la ville de Salonique, en lui fournissant une partie des secours dont elle a besoin pour cette entreprise, si utile au bien être et à la santé de la population. Au reste, on a l'espoir que S. Exc. le Séraskier Monstafa pacha, qui s'est si hautement concilié l'affection de la Macé-doine, informé des empêchemens qui n'ont pas permis encore de remédier au mal, ne tardera pas à s'intéresser au sort de cette ville, qui a été si long-tems sous son administration.

Environ quatre mille Albanais irréguliers sont campés depuis quelques jours hors de la ville. Ils sont venus de Janina et ils attendent l'arrivée de quelques transports de Constantinople pour se rendre dans cette capitale. Grâce à la bonne discipline que maintiennent leurs chefs, et surtout Soliman aga et Arap Bucal, deux des plus influens parmi ces derniers, on ne s'est en aucune manière aperçu de leur présence. La tranquillité la plus parfaite a constamment régné dans les environs.

Après les désastres du terrible incendie du 8 septembre de l'année dernière, et un triste carnaval qui s'est passé sans le moindre amusement, la société de Saloni-que va au moins jouir des agrémens d'une grande réunion. M. le consul des Etats-Unis se propose de donner la semaine prochaine une soirée pour célébrer l'anni-versaire de l'indépendance de cette nation. Faute d'Américains, les Français et les Suisses célébreront de cœur un pareil événement.

On écrit de la Cavalle, golfe d'Orfano, à la date du 21 juin.

Raouf aga se trouve ici pour établir un système de quarantaines; cependant mal-gré toute sa bonne volonté, il n'a pu réussir encore à rien organiser. L'établisse-ment des quarantaines offre de grandes difficultés sur ces parages, où il serait cependant urgent d'établir quelque chose de définitif à cause des pèlerins qui les fréquentent à leur retour de la Mecque, et qui ordinairement font pénétrer la con-tagion dans le pays.

AVIS.

Le magasin de B. Bernau se trouve maintenant rue d'Her-mes, maison de l'hôtel de Munich, près l'église Capnikarea.

Άριθ. έγγραφ. 376.

Βασιλ. Γεν. Προξενείον της Ελλάδος εις Αίγυπτον και ύπαγόμενα μέρη.

Τελευταίαντος εν ταύτη τη πόλει εκ πανώλους, άδιαθέτως, του ύπηκόου Έλλη-νος Νικολάου Δημητρίου επιλεγόμενου Γζούρου, πατρίδος και διαμονής Σύρου, πα-ρακαλούνται άπαντες οι έχοντες δικαιώματα επί της περιουσίας του δανεισταί τε και κληρονόμοι, να παρουσιασθώσι με τους τίτλους των, αυτοπροσώπως ή δι' επι-τροπών, οι μὲν του έσωτερικού εις προθεσμίαν ενός μηνός από σήμερα, οι δέ του έξω-τερικού μινών δύο από την καταχώρισιν της παρούσης δηλοποιήσεως εις την έφη-μερίδα ο Έλληνικῷ Ταχυδρόμος, να παρουσιασθώσι λέγω εν τῷ Βασ. Γεν. Έλλ. τούτῳ Προξενείῳ, όπου μετὰ την λήξιν της μακροτέρας των άνω προθεσμίων, θέλουσιν ενεργηθῆ τα κατά νόμον.

Έν Αλεξανδρεία, την 22 Ιουνίου (4 Ιουλίου) 1840.

Ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος Μ. ΤΟΣΙΤΣΑΣ.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.